

Šiandien minima Tarptautinė aludarių diena, kuri primena ne tik apie išsaugotas senąsias aludarystės tradicijas, bet ir alaus pramonės naujoves. Dar ne taip seniai nišiniu produktu laikytas nealkoholinis alus jau baigia atsikratyti šios etiketės. Šią vasarą nealkoholinio alaus paklausa auga rekordiniu greičiu, o Lietuvos ir užsienio alaus gamintojai parduotuvių lentynas yra papildę pusšimčiu skirtingų nealkoholinio alaus rūšių.

„Pastaraisiais metais stebime vis ryškesnę tendenciją, kad mažėjant alkoholinio alaus pardavimams kasmet auga nealkoholinio alaus paklausa, o šįmet ji tiesiog šovė į viršų. Pirmąjį šių metų pusmetį „Maximos“ tinkle Lietuvoje tokių gėrimų buvo parduota du kartus daugiau nei tuo pačiu laikotarpiu prieš metus. Tai yra rekordas – nealkoholinis alus Lietuvoje dar niekada nebuvo toks populiarus“, – sako didžiausio šalyje prekybos tinklo „Maximos“ komercijos vadovė Vilma Drulienė.

Ji pastebi, kad tokioms tendencijoms įtakos turėjo ne tik įvesti alkoholio prekybos ir reklamos ribojimai, bet ir pastebimai išaugusi nealkoholinio alaus ir jo kokteilių pasiūla.

„Jei, pavyzdžiui, 2014 metais mūsų parduotuvėse pirkėjai galėjo rinktis vos iš 15 nealkoholinio alaus rūšių, tai šiuo metu didžiuosiuose prekybos centruose siūlome per pusšimtį skirtingų nealkoholinio alaus ir nealkoholinių alaus kokteilių gėrimų. Pirkėjai, turėdami tokį gausų nealkoholinio alaus pasirinkimą gali paragauti ne tik Lietuvos ir užsienio aludarių gaminamo nealkoholinio alaus, bet ir įvairių skonių gėrimų, ruošų pagal skirtingas nealkoholinio alaus gamybos technologijas“, – teigia V. Drulienė.

Lietuviškame prekybos tinkle „Maxima“ perkamiausias yra lietuviškas nealkoholinis alus, o populiariausiųjų trejetuke – pilsneris, kvietinis ir greipfrutų skonio nealkoholinis alus.

Nealkoholinio alaus gamyboje: skirtingos technologijos

„Švyturio-Utenos alus“ generalinis direktorius Rolandas Viršilas pastebi, kad auganti nealkoholinio alaus populiarumą lemia tiek jo auganti pasiūla, tiek ir besikeičiantis Lietuvos žmonių gyvenimo būdas – žmonės ieško galimybės atsigaivinti alkoholio neturinčiais produktais, tačiau nenori atsisakyti patinkančio alaus skonio.

„Yra dvi pagrindinės nealkoholinio alaus gamybos technologijos. Senesnė – dar ir dabar daug kur taikoma – kai išvirus įprastą alų vėliau jis dar kartą kaitinamas ir išgarinamas alkoholis, nes skiriasi alkoholio ir alaus virimo temperatūros. Tačiau ši technologija turi

vieną minusą: papildomai kaitinant alų, truputį keičiasi jo skoninės savybės. „Švyturys-Utenos alus“ turi naujos kartos nealkoholinio alaus gamybos įrangą, kurios pagrindas – mikrofiltracija. Išverdamas įprastas alus ir vėliau alkoholis tiesiog išfiltruojamas, pasinaudojant tuo, kad alaus ir alkoholio tankiai yra skirtingi. Ši technologija – brangi, tačiau taip išvengiama skonio pasikeitimo ir vartotojai gali mėgautis aukščiausios kokybės produktais“, – sako R. Viršilas.

Nealkoholinio alaus tėvynė - JAV

Pasak prekybininkų ir aludarių, nealkoholinis alus Lietuvoje dar turi daug erdvės populiarėti – nors jo pardavimai auga kartais, nealkoholinis alus tik neseniai perkopė dviejų procentų viso alaus rinkos ribą. Antai Ispanijoje šis segmentas sudaro daugiau nei 10 procentų viso alaus rinkos.

Nealkoholinio alaus istorija prasidėjo 1919 m., kuomet JAV paskelbė „sausąjį įstatymą“. Įstatymu buvo nustatyta, kad alus patenka į alkoholinio gėrimo kategoriją, kai jo stiprumas viršija 0,5 laipsnio. Ši norma buvo užfiksuota ir daugelio kitų pasaulio šalių įstatymuose, ir būtent šis skaičius skiria alkoholinį alų nuo nealkoholinio.

Lietuvoje pirmieji nealkoholinį alų pristatė „Švyturio“ aludariai 2004 metais. Ilgą laiką tai buvo vienintelis lietuviškas nealkoholinis alus, kuris užėmė didžiąją dalį šio segmento pardavimų.

